

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Jarmily Urbancovej v právnej veci žalobcu: **T. P. s.r.o., T.**, zastúpeného JUDr. Ľ. K., advokátom so sídlom T., Ul. Š., proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, Prievozská č. 32, Bratislava**, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo dňa 5. januára 2010 č. SK/0905/99/2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11S/22/2010-30 zo dňa 28. apríla 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 28. apríla 2010 č.k. 11S/22/2010-30 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. SK/0905/99/2009 z 5. januára 2010 **z r u š u j e** a vec mu vracia na nové konanie a rozhodnutie.

Žalobcovi priznáva náhradu trov konania v sume 320,10 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Ľ. K. do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo zmenené rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj č. K/0206/03/2009 zo dňa 22.7.2009 vo výrokovej časti tak, že pre marenie výkonu kontroly

podľa § 9 ods. 2 zák. č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 128/2002 Z.z.“) z dôvodu nerešpektovania oprávnení SOI a inšpektorov SOI vyplývajúcich z § 4 ods. 3 písm. b) a § 5 ods. 5 písm. c) zák. č. 128/2002 Z.z. účastník konania nepredložil požadované doklady v zmysle záväzného pokynu uloženého dňa 20.5.2009 do stanoveného termínu, čím neumožnil vykonať kontrolu vývoja cien poskytovaných služieb, sa podľa § 9 zák. č. 128/2002 Z.z. ukladá poriadková pokuta vo výške 700 eur. Po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia krajský súd konštatoval, že správne orgány vo veci dostatočne a spoľahlivo zistili skutkový stav a vyvodili z neho správny právny záver. V zmysle § 4 ods. 3 písm. b) a § 5 ods. 5 písm. c) zák. č. 128/2002 Z.z. sú správne orgány oprávnené od kontrolovaných osôb požadovať potrebné informácie a doklady, písomné a ústne vysvetlenie. Z tohto dôvodu bol postup správnych orgánov pri výkone kontroly u žalobcu v súlade so zákonom a požadované doklady boli nevyhnutné k ukončeniu a splneniu účelu kontroly. Postoj žalobcu v priebehu kontroly možno jednoznačne hodnotiť ako marenie, t.j. znemožnenie, rušenie, t.j. nepriaznivé zasahovanie a sťažovanie výkonu kontroly. Pri uložení výšky pokuty žalovaný prihliadol na závažnosť, spôsob, čas konania a následky protiprávneho konania v zmysle § 9 ods. 5 zák. č. 128/2002 Z.z. a žalobca ani výšku pokuty nenamietal. Žalobca najmä namietal, že z jeho strany nedošlo k protiprávnemu konaniu, ale súd tieto námietky nepovažoval za dôvodné. Inšpektori oprávnené požadovali doklady ku kontrole, čo bolo uvedené v inšpekčnom zázname a žalobca bol o tom informovaný. Žalobca nielenže niektoré doklady nemal, ale sa ich ani nesnažil zabezpečiť (ak aj nájomnú zmluvu nemal, mohol ju získať od prenajíomcu), nepreukázal dostatočnú súčinnosť a mohol požiadať o predĺženie lehoty, naopak, správal sa urážlivo pri písomnom styku. Jeho postoj a písomné reakcie počas kontroly jednoznačne preukazujú protiprávne, úmyselne zavinené konanie a námietky uvedené v žalobe nemajú taký charakter, aby spôsobili zrušenie napadnutého rozhodnutia. Žalobca len popieral marenie, sťaženie kontroly, ale obsah administratívneho postupu svedčí o opaku, preto krajský súd žalobu zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov nepriznal.

Žalobca podal proti rozsudku krajského súdu odvolanie. V dôvodoch odvolania opätovne namietal nezákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj rozhodnutia prvostupňového orgánu, ktoré mu predchádzalo, ako i nezákonný postup oboch orgánov. Ďalej namietal záver správnych orgánov o tom, že by maril výkon kontroly a že by nerešpektoval oprávnenie Slovenskej obchodnej inšpekcie a jej inšpektorov SOI

vyplývajúcich z § 4 ods. 3 písm. b) a § 5 ods. 5 písm. c) zák. č. 128/2002 Z.z., t.j. že ako účastník konania nepredložil požadované doklady v zmysle záväzného pokynu uloženého dňa 20.5.2009 do stanoveného termínu, čím neumožnil vykonať kontrolu vývoja cien poskytovaných služieb. Tvrdí, že doklad týkajúci sa dopravného prostriedku, t.j. osvedčenie o evidencii dopravného prostriedku, doložil ako prílohu podania – Dodatok k inšpekčnému záznamu zo dňa 22.5.2009. Ostatné požadované doklady, a to pracovnú zmluvu zamestnankyne O. v stanovenom termínu nepredložil z dôvodu, že ich nemal k dispozícii. Urobil tak sčasti dodatočne. Nájomnú zmluvu predložiť nemohol z dôvodu, že ju nearchivuje. Pokiaľ správny orgán argumentuje v odôvodnení svojho rozhodnutia ustanovením § 13 zák. č. 18/1996 Z.z. o cenách a o povinnosti uchovávať evidenciu tri roky po predaji tovaru, má odvolateľ za to, že uvedené ustanovenie sa týka evidencie cien tovarov a nevzťahuje sa na povinnosť archivovať nájomnú zmluvu. V ďalších dôvodoch odvolania odvolateľ poukázal na priebeh samotnej kontroly, inšpekčné záznamy, nekompetentnosť syna štatutára žalobcu vybavovať záležitosti v mene žalobcu. V súvislosti s nárastom cien služieb roku 2008 poukázal na potrebu takejto úpravy v nadväznosti na pracovnú zmluvu pani O.. Správne orgánu vytýkal porušenie ust. § 34 zák. č. 71/1967 Zb. zákona o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“), keď vykonané dôkazy vyhodnotil jednostranne a nie v ich vzájomnej súvislosti, pričom nebral do úvahy kontrolovaným subjektom predložené tvrdenia a listiny. Z uvedených dôvodov preto nesprávne postupoval, keď v danom aplikoval ust. § 9 ods. 2 zák. č. 128/2002 Z.z. a žalobcovi uložil pokutu. Zhodne ani krajský súd nebral do úvahy a vo svojom rozsudku neuvádza, že záväzky podľa inšpekčného záznamu „sú splnené“. Má zato, že nebola zachovaná rovnosť práv a povinností účastníkov, keď na doloženie dokladov mu bola daná lehota 3 dni, pričom správne orgány majú pre seba podstatne dlhšie lehoty /30dní/. Správne orgány v danom prípade pri výkone kontroly nepostupovali v súlade s ust. § 3 ods. 3 zákona o správnom konaní. Žiadal preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, preskúmané rozhodnutie žalovaného zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov konania.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť zastávajúc stanovisko, že pre posúdenie stavu veci nebol rozhodujúci telefonický rozhovor so synom konateľa spoločnosti žalobcu, ale skutočnosť, že potrebné doklady boli presne špecifikované a požadované v záväzných pokynoch inšpekčného záznamu zo dňa 20.5.2009, ktorého jedno vyhotovenie bolo ponechané na prevádzke spoločnosti. Vedúca prevádzky, ktorá bola pri kontrole prítomná, sa zaviazala konateľu

spoločnosti o jej výsledkoch informovať. Rozsudok prvostupňového súdu navrhol ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§10 ods. 2 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie bolo podané dôvodne.

Podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

V prejednávanej veci žalobca žiadal preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného ako i prvostupňového správneho orgánu, ktorým bola uložená podľa § 9 ods. 2 zák. č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole pokuta z dôvodu nerešpektovania oprávnení SOI a inšpektorov SOI, konkrétne za nepredloženie požadovaných dokladov v zmysle záväzného pokynu do stanoveného termínu.

Z obsahu administratívneho spisu žalovaného, súčasťou ktorého bol aj administratívny spis prvostupňového správneho orgánu, vyplynulo, že inšpektori Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj dňa 16.4.2009 vykonali kontrolu v prevádzke T. čistiareň, X.,P. Kontrola bola zameraná na vývoj cien - nedodržiavanie požiadaviek zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike, na dodržiavanie požiadaviek zákona o ochrane spotrebiteľa a rôzne. Na kontrolu vývoja cien poskytovaných služieb bol kontrolórom predložený Cenník služieb chemického čistenia a prania platný od 1.8.2008. Aktuálny cenník tvoril súčasť inšpekčného záznamu ako príloha č. 1. Cenník poskytovaných služieb platný od 1.8.2008 ako aj kópie pások z ERP sa na prevádzke nenachádzali. Z kontroly vyplynuli pre kontrolovaný subjekt záväzné pokyny – zabezpečiť správne uvádzanie predajnej ceny v mene SK na 2 desatinné miesta, zaslať na inšpektorát cenných poskytovaných služieb platný do 1.8.2008 a kópie pások u ERP za mesiac marec a júl 2008, všetko do 21.4.2009. Uložená povinnosť bola splnená 23.4.2009. Dňa 29.4.2009 bol inšpektormi SOI spísaný dodatok k inšpekčnému záznamu zo dňa 16.4.2009. Z jeho obsahu vyplýva, že bol splnený záväzný pokyn zabezpečiť správne

uvádzanie predajnej ceny v mene SK na 2 desatinné miesta a vývoj cien poskytovaných služieb bol vykonaný podľa predajných cien uvedených na kópiách pásovk z ERP za mesiac marec 2008, júl 2008 a cenníka služieb chemického čistenia a prania platného od 1.8.2008. Na základe dokladov bolo zistené zvýšenie cien poskytovaných služieb. Kontrolovaný subjekt tak bol zaviazaný zaslať na inšpektorát SOI vyjadrenie k úprave cien na cenníku poskytovaných služieb a doklady, na základe ktorých došlo k úprave cien, to všetko do 6.5.2008. Dňa 5.5.2009 a 7.5.2009 žalobca predložil stanovisko k úprave cien v roku 2008 spolu s listinami – pracovnou zmluvou zamestnankyne I. O., Zmluvou o nájme nebytových priestorov č. 130 od 1.1.2009 (predmetom nájmovej zmluvy bol nebytový priestor na Ulici X.v P.). Následne bol inšpektormi SOI spísaný v poradí druhý dodatok k inšpekčnému záznamu zo dňa 16.4.2009. Z jeho obsahu vyplynuli ďalšie záväzné pokyny – zaslať doklad o tom, že je dopravný prostriedok vo vlastníctve firmy alebo v používaní na podnikateľské účely, zaslať doklad o úprave pracovnej zmluvy pani O. s vyjadrením, aká úprava bola vykonaná a zaslať kópiu nájmovej zmluvy platnej do 1.1.2009, všetko do 25.5.2009. V takto stanovenej lehote žalobca – kontrolovaný subjekt okrem iného zaslal fotokópiu dopravného prostriedku a oznámil, že zmluvu do 1.1.2009 nearchivuje, nakoľko bola pravdepodobne zoskartovaná s inými dokladmi.

Slovenská obchodná inšpekcia, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prievidzi dňa 29.6.2009 oznámila začatie správneho konania podľa § 18 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní a následne dňa 22.7.2009 rozhodla o uložení poriadkovej pokuty vo výške 1000 eur pre marenie výkonu kontroly podľa § 9 ods. 2 zák. č. 128/2002 Z.z. z dôvodu, že účastník konania maril výkon kontroly vývoja cien poskytovaných služieb preukázateľne v období od 25.5.2009 do dňa začatia správneho konania, resp. do dňa vydania rozhodnutia, čím nebolo umožnené vykonať kontrolu vývoja cien poskytovaných služieb, čo správny orgán považoval za závažné protiprávne konanie, následkom ktorého boli porušené práva spotrebiteľa chránené zákonom. Správny orgán vzal tiež do úvahy, že účastník konania je povinný v zmysle § 13 zák. č. 18/1996 Z.z. o cenách viesť a uchovávať cenovú evidenciu tri roky po predaji tovaru.

Podľa § 9 ods. 2,5 zák. č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach na ochranu spotrebiteľa Inšpektorát môže uložiť kontrolovanej osobe, ktorá marí, ruší alebo inak sťažuje výkon kontroly, poriadkovú pokutu do 50 000 Sk, a to aj opakovane. Pri uložení

pokuty sa prihliada najmä na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania.

Podľa § 12 zákona na konanie podľa tohto zákona sa použije všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 3 ods. 1,2,3 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prietáhov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

Úlohou súdov bolo v danej veci posúdiť podmienky pre aplikáciu ust. §9 ods. 2 a 5 zák. č. 128/2002 Z.z. na uloženie poriadkovej pokuty kontrolovanej osobe.

Zákon č. 128/2002 Z.z. o kontrole vnútorného trhu v ustanovení § 2 ods. 1 vymedzil, čo sa zisťuje kontrolou vnútorného trhu. V prípade kontroly vykonanej u žalobcu to bola kontrola na dodržiavanie cenových predpisov pri predaji výrobkov a poskytovaní služieb konečnému spotrebiteľovi (§ 2 ods. 1 písm. b/ zákona).

Z administratívneho spisu žalovaného inšpekčného nemožno podľa názoru odvolacieho súdu vyvodiť jednoznačný záver o tom, že nepredložením požadovaných dokladov v zmysle záväzného pokynu uloženého dňa 20.5.2009 kontrolovaný subjekt neumožnil vykonať kontrolu vývoja cien poskytovaných služieb. Pokiaľ správny orgán

neakceptoval argumentáciu kontrolovaného subjektu z 22.5.2009, že požadovanú nájomnú zmluvu platnú do 31.12.2008 k dispozícii nemá, podľa názoru odvolacieho súdu mohol prvostupňový správny orgán túto vyžiadať od samotného prenajímateľa nebytových priestorov, prípadne vykonať dokazovanie v samotnom správnom konaní výsluchom žalobcu alebo vykonať iný dôkaz. V uvedenej súvislosti je potrebné poznamenať fakt, že nájomnú zmluvu platnú v čase konania kontroly žalobca správne orgánu predložil. Do rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu o uložení poriadkovej pokuty, t.j. do dňa 22.7.2009, žalobca zaslal aj pracovnú zmluvu zamestnankyne O.. Urobil tak dňa 17.7.2009. Správny orgán v konaní o pokute nepostupoval v súlade s § 3 ods. 3 posledná veta správneho poriadku najmä tým, že sám nedbal na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania, keď kontrolovanému subjektu boli povinnosti ukladané postupne bez uvedenia potrebných súvislostí, pričom kontrolovaný subjekt povinnosti postupne plnil. Správne orgány v správnom konaní nemôžu vyžadovať plnenie si povinností len zo strany občanov a nedbať pritom na ochranu ich záujmov. Výrazom takéhoto postupu je aj formálne posúdenie nepredloženia jedného dokladu, o ktorom kontrolovaný subjekt tvrdí, že ho nemá k dispozícii. Nepredloženie nájomnej zmluvy k 31.12.2008 podľa názoru odvolacieho súdu nemohlo byť prekážkou pre kontrolu cien poskytovaných služieb.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu vyhovel a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zmenil podľa § 220 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta prvá OSP, lebo neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol vzhľadom na úspech žalobcu v odvolacom konaní v súlade s § 224 ods. 1,2 v spojení s § 250k a § 151 ods. 1 OSP. Žalobcovi priznal náhradu trov konania pred súdom prvého stupňa vo výške 191,40 eur (súdny poplatok 66 eur a 2 úkony právnej pomoci po á 55,49 eur s režijným paušálom á 7,21 eur za prevzatie veci a podanie žaloby na súd) a trovy odvolacieho konania 62,70 eur (1 úkon á 55,49 eur s režijným paušálom 7,21 eur) spolu so súdnym poplatkom za podané odvolanie 66 eur. Podľa § 149 OSP je žalovaný povinný zaplatiť náhradu trov konania advokátovi JUDr. Ľ.K., ktorý v predmetnej veci zastupoval žalobcu.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. júla 2010

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková